

Του Σωτ. Γεωργιάδη, Υποναυάρχου ΠΝ, ε.α.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΕΞΟΝΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΓΗΓΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ ΣΕ ΕΔΑΦΗ ΥΠΟ ΟΘΩΜΑΝΙΚΟ-ΤΟΥΡΚΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΜΙΑ ΑΓΝΟΗΜΕΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Κατά τον Samuel Totten (Teaching about Genocide, Social Science Record 1987) και τον G.S.Graber (The Armenian Genocide 1915, έκδοση 1996, σελίδα 175), οι περισσότεροι νεκροί και θύματα τον 20 αιώνα δεν προκλήθηκαν από πολέμους, αλλά από Γενοκτονίες από τις οποίες εξοντώθηκαν περί τα 120.000.000 άτομα, ήτοι περί τα 85.000.000 περισσότερα από τους νεκρούς όλων των πολέμων του ίδιου αιώνα.

Κατά την Encyclopaedia Britannica (έκδοση 1998), οι νεκροί όλων των εμπολέμων στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο (Β' ΠΠ), ήταν αθροιστικά της τάξεως των 35.000.000. Οι υπολογισμοί βασίζονται κατ' ανάγκη και σε εκτιμήσεις. Στις περιπτώσεις Γενοκτονιών γίνονται συστηματικές προσπάθειες από τους γενοκτόνους να εξαφανίσουν κάθε στοιχείο και ίχνος των εγκληματικών και αποτρόπαιων πράξεών τους, ώστε να καθιστάται δύσκολη έως αδύνατη η τεκμηρίωση των εγκλημάτων τους, τα οποία άλλωστε αρνούνται και αποκρύπτουν συστηματικά. Στα θύματα των Γενοκτονιών πρέπει να προστεθούν αμέτρητα άλλα, που επέζησαν μεν, αλλά ξεριζώθηκαν από τις εστίες τους, εκπατρίστηκαν, υποχρεώθηκαν να αλλάξουν θρησκευτικές πεποιθήσεις, κλονίσθηκε σοβαρότατα η υγεία τους και έχασαν τις περιουσίες τους και τους συγγενείς τους.

Το 1948 η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών πήρε απόφαση, που τέθηκε σε εφαρμογή από το 1951, βάσει της οποίας η Γενοκτονία χαρακτηρίζεται ως τιμωρούμενο έγκλημα, που αφορά σε πληθυσμιακές ομάδες και περιλαμβάνει ηθελημένη θανάτωση, πρόκληση σοβαρών σωματικών ή πνευματικών κακώσεων, δημιουργία συνθηκών διαβίωσης που αποβλέπουν στην εξόντωση, απαγόρευση της αναπαραγωγής του ανθρωπίνου είδους και παιδομάζωμα.

Οι Γενοκτονίες είναι εγκλήματα που οργανώθηκαν συστηματικά από κεντρικές εξουσίες και όχι περιστασιακά από μεμονωμένες ομάδες ατόμων. Η Γενοκτονία η οποία έχει ξεσηκώσει τη μεγαλύτερη κατακραυγή και έγινε περισσότερο γνωστή, είναι αυτή εις βάρος των Εβραίων, κατά το Β' ΠΠ, που απετέλεσε πολιτική του κυβερνώντος Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος της Γερμανίας. Θύματά της υπήρξαν δυστυχώς και άλλες μειονότητες, όπως οι

Αθίγγανοι, που όμως δεν τους επιφυλάχθηκε μεταπολεμικά ανάλογη αναγνώριση και δεν δόθηκε ιδιαίτερη δημοσιότητα στην συστηματική τους εξόντωση.

Κατά την Encyclopaedia Britannica (έκδοση 1998), ο Ρώσος ιστορικός Roy Medvedev υπελόγισε το 1989 ότι από τους λαούς της Σοβιετικής Ενώσεως, ο Στάλιν, απόλυτος άρχοντας ως Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος για 30 και πλέον χρόνια, από το 1922 μέχρι τον θάνατό του το 1953, εξολόθρευσε περί τα 20.000.000 Σοβιετικούς πολίτες. Αυτοί εξοντώθηκαν σε στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας, και υποχρεωτικής κολεκτιβοποίησης, καθώς και με εκτελέσεις ή με αναγκαστική ασιτία (π.χ. Ουκρανία 1932-33), ενώ ακόμη 20.000.000 άτομα, περισσοτέρων των 50 μη Ρωσικών ως επί το πολύ εθνικών μειονοτήτων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονταν και Έλληνες, ήταν θύματα φυλακίσεων, εξοριών και αναγκαστικών εκτοπίσεων, κυρίως στη Σιβηρία και την κεντρική Ασία. Κατά προσεγγιστικούς υπολογισμούς της Encyclopaedia Britannica, οι ολικές απώλειες της Σοβιετικής Ενώσεως σε νεκρούς μαχητές, λόγω του Β' ΠΠ, ήταν της τάξεως των μικρότερες από τις εκκαθαρίσεις του Στάλιν ανερχόμενες σε περίπου 18.000.000 στρατιωτικούς.

Εκτεταμένες Γενοκτονίες έγιναν σε πολλές περιπτώσεις παλαιότερα από το Οθωμανικό και μετέπειτα από το Τουρκικό κράτος, ενώ ακόμη και στον 20 αιώνα συνεχίστηκαν οργανωμένες Γενοκτονίες, που μεθοδεύτηκαν από το κόμμα των Νεοτούρκων, το οποίο σχηματίστηκε από το 1908, όπως και από τις μετεξελίξεις του. Θύματα κατά τον περασμένο αιώνα των Γενοκτονιών των Νεοτούρκων, που επικρατεί ακόμη στη σημερινή Τουρκία, υπήρξαν οι εντόπιοι χριστιανικοί κυρίως πληθυσμοί, όπως οι Αρμένιοι, οι Ασσύριοι και οι Έλληνες την περίοδο του Α' Παγκοσμίου Πολέμου (Α' ΠΠ) 1914-18, αλλά και τα έτη 1922, 1955 και 1974. Την τελευταία δεκαπενταετία οι Κούρδοι, που είχαν χρησιμοποιηθεί στη Γενοκτονία εις βάρος των χριστιανικών πληθυσμών της Τουρκίας, έγιναν οι ίδιοι θύματα Γενοκτονίας εκ μέρους των Τούρκων. Σε ότι αφορά τους Ελληνικούς πληθυσμούς της Τουρκίας, υπενθυμίζεται ότι ξεριζώθηκαν οριστικά και ολοκληρωτικά από τις πατροπαράδοτες εστίες τους οι Πόντιοι και Ίωνες, που είχαν εγκατασταθεί εκεί από 3.000 περίπου χρόνια, καθώς και πλέον πρόσφατα, οι Έλληνες της Κωνσταντινουπόλεως το 1955.

Είναι αξιοσημείωτο ότι η παγκόσμια κατακραυγή και καταδίκη για τις Γενοκτονίες περιορίζεται μόνο σε εκείνες των Εθνικοσοσιαλιστών Γερμανών κατά των Εβραίων, ενώ όλες οι άλλες του 20 αιώνα, περνούν αδιαμαρτύρητα και χωρίς συνέπειες. Όπως είναι γνωστό, η επίσημη Τουρκική θέση είναι ότι δεν υπήρξε καμία Γενοκτονία, είτε Αρμενική, είτε Ασσυριακή, είτε Ελληνική. Τα τελευταία χρόνια ακόμη και ορισμένοι Τούρκοι Ακαδημαϊκοί όπως ο Τανέρ Ακτσάμ (Taner Akcam) έχουν αναγνωρίσει τον ρόλο που έχει παίξει η «Ειδική Οργάνωση» (Teşkilat-Mahsusa), η πρώτη Τουρκική μυστική υπηρεσία πληροφοριών στον 20 αιώνα, στη Γενοκτονία του χριστιανικού πληθυσμού. Η «Ειδική

Οργάνωση» είναι ή μητρική οργάνωση της Τουρκικής μυστικής υπηρεσίας (ΜΙΤ). Οι Νεότουρκοι επίσης είχαν αποφασίσει να βγάλουν από τις φυλακές εγκληματίες και να τους οργανώσουν κάτω από την επίβλεψη της «Ειδικής Οργάνωσης».

Πως αντιμετωπίζει η σημερινή Ελληνική Πολιτεία τις Γενοκτονίες

Η Ελληνική Βουλή με το Νόμο 3218/2004 έχει καθιερώσει την 27 Ιανουαρίου κάθε έτους, ως ημέρα μνήμης όλων των Ελλήνων Εβραίων μαρτύρων του Ολοκαυτώματος του Β' ΠΠ και η Ελληνική Πολιτεία έχει ανεγείρει για όλα αυτά τα θύματα ανάλογο Μνημείο. Η Ελλάδα δεν έχει ακόμη αναγνωρίσει επίσημα την Ελληνική Γενοκτονία, δεν έχει καθορίσει ενιαία ημέρα ετήσιας μνήμης του συνόλου των θυμάτων της Ελληνικής Γενοκτονίας και δεν έχει ανεγείρει κοινό Μνημείο για όλα ανεξαρτήτως τα θύματα της Ελληνικής Γενοκτονίας, ήτοι των Ελλήνων του Πόντου, της Θράκης της Μικράς Ασίας κτλ.

Προεδρικό Διάταγμα, το οποίο μετά τριετείς δισταγμούς και καθυστερήσεις εκδόθηκε το 2001, σε εφαρμογή του Νόμου 2645 του 1998, ορίζει την 14η Σεπτεμβρίου κάθε έτους ως ημέρα εθνικής μνήμης της Γενοκτονίας από το Τουρκικό Κράτος μόνο των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και υποβαθμίζει τις εκδηλώσεις σε επίπεδο Νομαρχιών. Ανάλογο Διάταγμα ορίζει διαφορετική ημερομηνία στη μνήμη της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου.

Σε πρόσφατο συγκινητικό μνημόσυνο του Εβραϊκού Ολοκαυτώματος, για τα θύματα της Γερμανικής θηριωδίας κατά τον Β' ΠΠ, παρέστησαν, ως όφειλαν, πολλοί υψηλόβαθμοι εκπρόσωποι της Κυβερνήσεως και των Κομμάτων, οι οποίοι λάμπουν συνήθως διά της απουσίας τους από ανάλογες εκδηλώσεις μνήμης για τα αμέτρητα θύματα της Ελληνικής Γενοκτονίας, που έχει συντελεσθεί πολλές φορές τους περασμένους αιώνες μέχρι και το 1974, σε γηγενείς Ελληνικούς πληθυσμούς εδαφών ελεγχόμενων από την Οθωμανική Αυτοκρατορία παλαιότερα, στη συνέχεια δε από την Τουρκία και πάντοτε υπό τη διοργάνωση, τον έλεγχο και την καθοδήγηση της εκάστοτε κεντρικής Οθωμανικής ή Τουρκικής εξουσίας.

Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών ακολουθώντας το ευρύτερο ρεύμα έχει και αυτό επιδείξει επιλεκτική ευαισθησία στη Γενοκτονία των Εβραίων, γνωστότερη ως Ολοκαύτωμα. Έτσι επιμελήθηκε και χρηματοδότησε την συγγραφή και έκδοση βιβλίου με τίτλο "Documents on the History of Greek Jews". Εν τούτοις παραμέλησε και δεν ασχολείται με την διάδοση στοιχείων που αναφέρονται στις κατά καιρούς Γενοκτονίες χριστιανικών και Ελληνικών πληθυσμών, τα οποία σπανίζουν στις Βιβλιοθήκες των ανά την Ελλάδα και τον κόσμο εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και Διπλωματικών Αποστολών, ενώ αποκρύπτονται και διαστρεβλώνονται συστηματικά με Τουρκικές μεθοδεύσεις.

Αυτά συμβαίνουν στη σημερινή Ελλάδα που παραβλέπει και υποβαθμίζει την Ελληνική Γενοκτονία, όταν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τον Νοέμβριο του 2000 με Ψήφισμά του, αλλά και η Γαλλία με τον Νόμο 2001-70, που δημοσιεύτηκε στην αρχή του 2001, αναγνώρισαν την Γενοκτονία των Αρμενίων, χάρις στις συστηματικές ενέργειες και την ενημέρωση της κοινής γνώμης σε Ευρωπαϊκή και παγκόσμια κλίμακα, που κάνουν επιτυχώς οι Αρμένιοι.

Στοιχεία για την Ελληνική Γενοκτονία

Υπάρχουν πολλά σκόρπια ιστορικά στοιχεία για την Ελληνική Γενοκτονία. Μερικά από τα σημαντικότερα παρουσιάζονται συγκεντρωμένα στο Internet Site του Βραζιλιάνου Roberto Lopes, που δεν έχει Ελληνικές ρίζες, και βρίσκονται στη διεύθυνση <http://www.HellenicGenocide.org> καθώς επίσης και στο Internet Site του Αμερικανικού Πανεπιστημίου του Michigan: "Before the Silence" Archival news reports Series: <http://www.umd.umich.edu/dept/armenian/bts>, στο οποίο συμπράττει ενεργά και η Ελληνικής καταγωγής Αμερικανίδα Σοφία Κόστος, αφορά στις Γενοκτονίες Αρμενίων και Ελλήνων και παρουσιάζει συναφή δημοσιεύματα του διεθνούς Τύπου, της περιόδου που συνέβησαν. Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών δεν συμβάλλει στην προβολή των στοιχείων αυτών.

Επίλογος

Εάν η Γενοκτονία των Αρμενίων είχε αναγνωρισθεί και καταδικαστεί από την παγκόσμια κοινότητα όταν συνέβη, δεν θα διέθετε αργότερα το γνωστό επιχείρημα ο Χίτλερ, που μεταχειρίστηκε ισχυριζόμενος «Ποιος θυμάται την εξόντωση των Αρμενίων», όταν στον Β΄ ΠΠ αποφάσιζε να πραγματοποιήσει το Ολοκαύτωμα των Εβραίων και ίσως η Γενοκτονία των Εβραίων να είχε αποτραπεί.

Η αναγνώριση των Γενοκτονιών και ο σεβασμός προς τις μνήμες των θυμάτων του Ολοκαυτώματος και των λοιπών Γενοκτονιών του παρελθόντος, δεν είναι εμπόδιο στη ανάπτυξη φιλικών σχέσεων μεταξύ των σημερινών λαών. Άριστο παράδειγμα αποτελούν οι τωρινές ομαλότατες σχέσεις Ισραήλ-Γερμανίας.

Οι κατά καιρούς κεντρικές Οθωμανικές και Τουρκικές Αρχές, με την ανοχή της παγκόσμιας κοινότητας, μεθόδευσαν όχι μία Γενοκτονία, όπως οι Γερμανοί κατά το Ολοκαύτωμα στον Β΄ ΠΠ, αλλά επανειλημμένες μέχρι το 1974 Γενοκτονίες, εις βάρος τοπικών Ελληνικών πληθυσμών, σε περιοχές υπό την κυριαρχία τους, με πάμπολλα αθώα θύματα.

Ελπίζεται ότι η σημερινή Ελληνική Κυβέρνηση θα φροντίσει επί τέλους για την οφειλόμενη αναγνώριση της Ελληνικής Γενοκτονίας και την ανέγερση κοινού Μνημείου για το σύνολο των θυμάτων της, που εκτός των Μικρασιατών περιλαμβάνει, Ποντίους, Θράκες και άλλου